energilise vastupanu, mis on muutunud alatiseks kodusõjaks ja hoiab ka ümbruskonna araabia riigid ärevuses, kuna Palestiinas Jeruusalemma suurmufti näol asub islamiusuliste kõrgeim usuline autoriteet. Inglise võimud on katsunud araablasi ja juute lepitada, Inglise kuninglik komisjon lord Peel'i juhtimisel on töötanud välja ka Palestiina jagamise kava iseseisva juudi ja araabia riigi asutamiseks, kuid see kava ei leidnud kummaltki poolelt vastuvõttu, kuni võitlused Palestiinas võtsid nii terava iseloomu, et Inglise võimud olid sunnitud interveneerima sõjaliste abinõudega. Palestiinat aga saatuse hooleks jätta ja sealt lahkuda inglased ei saa, sest üle Palestiina viivad Inglise õhu- ja maantee Indiasse, kuna pealeselle Palestiina on toetuseks Suez'i kaudu käivale mereteele Indiasse, nagu teiselt poolt Egiptus, mis koos Palestiinaga kujutab endast tähtsaima Briti impeeriumi ühendusteede sõlmpunkti ja strateegilise baasi Vahemere idaosas, pealegi veel tähtsa laevastiku-varustamise baasi, kuna Palestiina rannikule suubub Irakist tulev õliliin.

Palestiina araablaste võitlust, nagu tähendatud, on hakanud toetama k o g u i s l a m i u s u l i n e m a a i l m, kes on haaratud unelmast oma iseseisva suurriigi loomiseks ja islamiusuliste kultuurilisest missioonist. Käärimine on levinud seepärast kogu 240 miljoni islamiusulise hulgas, mida näib õhutavat Mussolini, kes on lasknud end kuulutada islamiusuliste kaitsjaks ja ergutab neid võitlusele Inglismaa vastu Itaalia protektoraadi all. Kuigi neis kavatsustes on palju utoopilist ja raskesti teostatavat, on käärimine võtnud siiski niivõrd tõsise ilme, et ta tähendab Inglismaa ja ka Prantsusmaa koloniaalhuvide tõsist ohustamist. Vägikaika vedamine, mis Inglismaa ja Itaalia vahel tekkis Abessiinia pärast ja Hispaania kodusõja päevil, arenenud teravusteks Vahemeres, on seega

Eesti kroonika 1937, lk. 13